

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/93

af 20. juli 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 D,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 19 i forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽⁴⁾ skal Rådet på forslag af Kommissionen behandle nævnte forordning igen senest den 31. december 1993;

de grundlæggende principper for strukturfondsreformen i 1988 skal fortsat være gældende for fondenes virke indtil 1999, men erfaringen viser, at det er nødvendigt med en række forbedringer for at gøre strukturpolitikkerne mere effektive, enklere og mere gennemsigtige;

artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 opstiller de højt prioriterede mål for Fællesskabets indsats gennem strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige finansielle instrumenter;

Fællesskabet er i gang med en reform af den fælles landbrugspolitik, der indebærer strukturforanstaltninger, specielt med henblik på at fremme udviklingen af landdistrikterne;

Fællesskabets aktioner til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter er fastlagt i forordning (EØF) nr. 4042/89 ⁽⁵⁾; Fællesskabets foranstaltninger til forbedring og tilpasning

af fiskeri- og akvakulturstrukturerne er fastlagt i forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽⁶⁾; disse aktioner og foranstaltninger finansieres over forskellige budgetmidler, hvoraf nogle forvaltes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen; for at samle alle disse midler i et enkelt finansielt instrument, er det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) blevet indført ved forordning (EØF) nr. 2080/93 ⁽⁷⁾; i det omfang dette instrument er med til at realisere målene i Traktatens artikel 130 A, bør interventionerne herunder samordnes med strukturfondsinterventionerne; alle bestemmelser, som gælder for strukturfondene, bør derfor også gælde for dette instrument;

strukturfondene er velegnede til at rette op på de socio-økonomiske skævheder, som revisionen af den fælles fiskeripolitik kan medføre i bestemte kystområder; for at tage højde for disse problemer i regioner, der ikke er omfattet af mål nr. 1, bør kriterierne for at kunne komme i betragtning under mål nr. 2 og 5b derfor ændres;

ved forordning (EØF) nr. 792/93 ⁽⁸⁾ er der oprettet et foreløbigt finansielt samhørighedsinstrument, ved hjælp af hvilket Fællesskabet yder finansielle bidrag til projekter inden for miljø og transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet i Grækenland, Spanien, Irland og Portugal, som hver for sig skal have et konvergensprogram, der gennemgås af Rådet, med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud; nævnte forordning skal kun anvendes midlertidigt, indtil Samhørighedsfonden er oprettet som omhandlet i artikel 130 D i Traktaten som fastsat i Traktaten om Den Europæiske Union, og den vil blive taget op til fornyet behandling inden den 31. december 1993; det pågældende finansielle instrument med eventuelle ændringer (i det følgende benævnt »finansielt samhørighedsinstrument«) skal være omfattet af forordning (EØF) nr. 2052/88; ifølge artikel 7 i forordning (EØF) nr. 792/93 kan udgifter ikke samtidig modtage støtte fra dette finansielle instrument og fra EUGFL, Den Europæiske Socialfond (ESF) eller Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU);

mål nr. 3 og 4 tager sigte på henholdsvis bekæmpelse af langtidsledighed og fremme af integrering af unge; disse

⁽¹⁾ EFT nr. C 118 af 28. 4. 1993, s. 21.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 14. juli 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 201 af 26. 7. 1993, s. 52.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3946/92 (EFT nr. L 401 af 31. 12. 1992, s. 1).

⁽⁷⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993, s. 74.

mål, som ESF skal realisere, bør omdefinieres, således at mål nr. 3 og 4 slås sammen til mål nr. 3, som udvides til også at omfatte erhvervsmæssig integrering af personer, der er udsat for udelukkelse fra arbejdsmarkedet, og således at der indføres et nyt mål nr. 4, der tager sigte på at gøre det lettere for arbejdstagerne (m/k) at tilpasse sig de industrielle ændringer og udviklingen i produktions-systemerne;

gennemførelse af princippet om lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet er et af Fællesskabets mål, og strukturforanstaltningerne bør bidrage hertil;

i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2052/88 præciseres EFRU's opgaver; heri bør indgå støtte til investeringer på uddannelses- og sundhedsområdet i regioner, der er omfattet af mål nr. 1;

i samme artikel præciseres i stk. 2 ESF's opgaver; der bør foretages en tilpasning af disse opgaver under hensyn til omdefineringen af mål nr. 3 og 4; ifølge den nye definition af de foranstaltninger, som kan modtage støtte fra ESF, kan støtten til beskæftigelse bl.a. have form af støtte til øget geografisk mobilitet;

Det Europæiske Råd fastsatte den 11. og 12. december 1992 størrelsen af de disponible midler, der skal afsættes til strukturfondene og til andre strukturforanstaltninger for perioden 1993 til 1999; disse midler skal betragtes som mål for udgifterne; det fastsatte ligeledes størrelsen af de disponible midler i faste priser, der kan indgås forpligtelser for under mål nr. 1, for samme periode; med disse beløb vil forpligtelserne i forbindelse med mål nr. 1 og det finansielle samhørighedsinstrument kunne fordobles for de fire medlemsstater, der er berettiget til støtte via dette finansielle instrument, og for disse fire medlemsstater betyder dette ca. 85 mia. ECU i perioden 1993 til 1999;

partnerskabet bør styrkes, ved at arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer på passende måde deltager i programmeringen på basis af en bedre defineret ansvarsfordeling i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

den forudgående vurdering, overvågningen og den efterfølgende evaluering af aktionerne bør styrkes, og Fællesskabets strukturinterventioner bør kunne iværksættes på en mere fleksibel måde, således at de dækker de reelle behov; for at interventionerne kan blive mere effektive, bør der foretages en grundig vurdering, inden der disponeres over midlerne, for at sikre, at de medfører socio-økonomiske fordele, som står i et rimeligt forhold til de finansielle midler, der anvendes.

EIB vil fortsat anvende hovedparten af sine midler til at fremme den økonomiske og sociale samhørighed og især

til yderligere at øge sin långivning i de medlemsstater, der kan komme i betragtning under det finansielle samhørighedsinstrument, og i de regioner i Fællesskabet, der er omfattet af mål nr. 1;

for at skabe større gennemsigthed bør der foretages en vejledende fordeling af strukturfondenes midler, der kan indgås forpligtelse for, på de enkelte medlemsstater og på mål nr. 1 til 4 og 5b; ved denne fordeling skal der »som nu tages fuldt hensyn til de enkelte landes og regioners velstand, regionernes befolkningstal og til, hvor forholdsvis alvorlige de strukturelle problemer er, herunder arbejdsløshedens omfang og, for så vidt angår de relevante mål, behovet for udvikling af landdistrikterne«; der skal ske en passende fordeling af midlerne under mål nr. 5a i regioner, som ikke er omfattet af mål nr. 1;

for at undgå overdrevent store forhøjelser af budgetudgifterne i de mindst velstillede regioner er det ønskeligt med en graduering af EF-medfinansieringen af de aktioner, der støttes af strukturfondene, og følgelig vil støtten undtagelsesvis kunne forhøjes i disse regioner;

for at sikre en effektiv koncentration af interventionerne vil EF-indsatsen i forbindelse med mål nr. 2 kunne omfatte indtil 15 % af Fællesskabets befolkning;

for at opnå en bedre samordning af strukturinterventionerne i forbindelse med mål nr. 2 og 5b bør listerne over områder, der er støtteberettigede under de to mål, så vidt muligt fastlægges samtidig;

foranstaltningerne med henblik på at fremskynde tilpasningen af landbrugs- og fiskeristrukturerne (mål nr. 5a) skal samordnes med de øvrige mål, som indgår i denne forordning;

principperne og målene for en bæredygtig udvikling er konkretiseret i det program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling, der indgår i Rådets resolutioner af 1. februar 1993 ⁽¹⁾; Fællesskabets miljøpolitik sigter mod et højt beskyttelsesniveau, idet der tages hensyn til, at situationen er meget forskellig i de enkelte fællesskabsregioner; kravene til miljøbeskyttelse skal integreres i formuleringen og gennemførelsen af Fællesskabets øvrige politikker; til det formål bør medlemsstaterne i de planer, de indgiver i forbindelse med mål nr. 1, 2 og 5b, foretage en vurdering af miljøsituationen og af de planlagte aktioners indvirkning på miljøet, i overensstemmelse med gældende fællesskabsret, samt præcisere de skridt, der er taget for at involvere miljømyndighederne i udarbejdelsen og gennemførelsen af disse planer;

⁽¹⁾ EFT nr. C 138 af 17. 5. 1993, s. 1.

der bør hvert tredje år forelægges en rapport om, hvilke fremskridt der er sket med hensyn til økonomisk og social samhørighed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 til 19 i forordning (EØF) nr. 2052/88 affattes således:

»I. STRUKTURFONDENES MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Mål

Fællesskabets indsats gennem strukturfondene, det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF), som er oprettet ved forordning (EØF) nr. 2080/93 (*), EIB, det finansielle samhørighedsinstrument og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter tager sigte på virkeliggørelsen af de generelle målsætninger i Traktatens artikel 130 A og 130 C. Strukturfondene, FIUF, EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter bidrager hver for sig hensigtsmæssigt til virkeliggørelsen af følgende fem højt prioriterede mål:

- 1) fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i de tilbagestående regioner, i det følgende benævnt »mål nr. 1«
- 2) omstilling i de regioner, grænseregioner eller dele af regioner (herunder beskæftigelsesområder og bysamfund), der er hårdt ramt af den industrielle tilbagegang, i det følgende benævnt »mål nr. 2«
- 3) bekæmpelse af langtidsledighed og fremme af den erhvervsmæssige integrering af unge og af personer, der er udsat for udelukkelse fra arbejdsmarkedet, i det følgende benævnt »mål nr. 3«
- 4) lettelse af arbejdstagernes (m/k) tilpasning til de industrielle ændringer og udviklingen i produktionssystemerne, i det følgende benævnt »mål nr. 4«
- 5) fremme af udviklingen af landdistrikterne:
 - a) ved at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne som led i reformen af den fælles landbrugspolitik
 - b) ved at lette landdistrikternes udvikling og strukturelle tilpasning
 i det følgende benævnt »mål nr. 5a« og »mål nr. 5b«.

I forbindelse med revisionen af den fælles fiskeripolitik henhører foranstaltninger vedrørende tilpasning af fiskeristrukturerne under mål nr. 5a.

(*) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 1.

Artikel 2

Midler

1. Strukturfondene (EUGFL, Udviklingssektionen, ESF og EFRU) og FIUF bidrager efter de særlige bestemmelser, der gælder for hver af dem, til virkeliggørelsen af mål nr. 1 til 5b med følgende fordeling:

- mål nr. 1: EFRU, ESF og EUGFL, Udviklingssektionen
- mål nr. 2: EFRU og ESF
- mål nr. 3: ESF
- mål nr. 4: ESF
- mål nr. 5a: EUGFL, Udviklingssektionen, og FIUF
- mål nr. 5b: EUGFL, Udviklingssektionen, ESF og EFRU.

2. Samtidig med at EIB udfører de opgaver, der er pålagt den ved Traktatens artikel 129 og 130, medvirker den ved virkeliggørelsen af målene i artikel 1 i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, der er fastsat i dens vedtægter.

3. De øvrige eksisterende finansielle instrumenter kan efter de særlige bestemmelser, der gælder for hver af dem, intervenere til fordel for enhver aktion, der støttes af en eller flere af strukturfondene, i forbindelse med et af målene nr. 1 til 5b. Kommissionen træffer i givet fald foranstaltninger, der kan forbedre disse instrumenters bidrag til målene i artikel 1.

Artikel 3

Fondenes opgaver

1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 130 C skal EFRU:

- have som hovedopgave at støtte mål nr. 1 og 2 i de berørte regioner
- desuden deltage i indsatsen vedrørende mål nr. 5b.

EFRU bidrager navnlig til at støtte:

- a) erhvervsinvesteringer
- b) etablering eller modernisering af infrastrukturer, der kan bidrage til udviklingen eller omstillingen i de berørte regioner

- c) aktioner, der tager sigte på at udvikle de berørte regioners interne potentiale
- d) investeringer på uddannelses- og sundhedsområdet i de regioner, der er omfattet af mål nr. 1.

EFRU bidrager desuden til at støtte undersøgelser eller pilotforsøg vedrørende regionaludvikling på EF-niveau, specielt i medlemsstaternes grænseregioner.

2. Inden for rammerne af Traktatens artikel 123 har ESF først og fremmest til opgave at bidrage til virkeliggørelsen af mål nr. 3 og 4 i hele Fællesskabet og desuden at støtte virkeliggørelsen af mål nr. 1, 2 og 5b.

For at bekæmpe arbejdsløsheden bidrager ESF bl.a. til:

- a) at lette adgangen til arbejdsmarkedet
- b) at fremme lige muligheder på arbejdsmarkedet
- c) at udvikle faglige færdigheder og kvalifikationer
- d) at tilskynde til oprettelse af nye arbejdspladser.

Som led heri yder ESF støtte til undersøgelser og pilotforsøg, især når det drejer sig om aspekter, der er fælles for flere medlemsstater.

3. Interventionerne fra EUGFL, Udviklingssektionen, tager under overholdelse af principperne i Traktatens artikel 39 bl.a. sigte på:

- a) at styrke og omorganisere landbrugsstrukturerne og som led heri også skovbrugsstrukturerne, herunder afsætnings- og forarbejdningsstrukturerne for landbrugs- og skovbrugsprodukter, samt bidrage til udligningen af naturbetingede ulemper virkninger for landbruget
- b) at sikre omstillingen af landbrugsproduktionen og fremme udviklingen af supplerende aktiviteter for landbrugerne (m/k)
- c) at bidrage til at sikre landbrugerne (m/k) en rimelig levestandard
- d) at bidrage til udviklingen af de sociale strukturer i landdistrikterne, til beskyttelsen af miljøet og til bevaringen af landskabet (herunder bevaringen af landbrugets naturressourcer).

EUGFL, Udviklingssektionen, bidrager desuden til foranstaltninger vedrørende teknisk bistand og information og til undersøgelser og pilotforsøg vedrørende tilpasning af landbrugsstrukturerne og fremme af udviklingen af landdistrikterne på EF-niveau.

4. De nærmere bestemmelser for hver strukturfonds indsats fastsættes i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i medfør af Traktatens artikel 130 E.

I disse bestemmelser fastlægges bl.a. reglerne for fondens interventioner under en af de former, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, betingelserne for at opnå støtte og for Fællesskabets deltagelse. Med forbehold af stk. 5 i nærværende artikel, fastlægges heri ligeledes de nærmere bestemmelser for vurdering, overvågning, evaluering, økonomisk forvaltning og kontrol af aktionerne samt de overgangsforanstaltninger, der eventuelt er nødvendige henset til de eksisterende bestemmelser.

5. Rådet, der træffer afgørelse på grundlag af Traktatens artikel 130 E, vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre samordningen af de forskellige strukturfondens interventioner dels indbyrdes, dels med interventionerne fra EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter. Kommissionen og EIB fastlægger ved fælles overenskomst de praktiske retningslinjer for samordningen af deres interventioner.

i de i nærværende artikel omhandlede gennemførelsesbestemmelser fastlægges også overgangsbestemmelserne vedrørende den integrerede metode, der er tuffet afgørelse om efter de eksisterende bestemmelser.

Artikel 3a

FIUF's opgaver

FIUF's opgaver og de nærmere bestemmelser om FIUF's indsats, herunder overgangsbestemmelserne, fastlægges i forordning (EØF) nr. 2080/93 i henhold til Traktatens artikel 43.

Nærværende forordnings bestemmelser og de bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 3, stk. 5, i nærværende forordning, gælder også for FIUF.

II. METODEN FOR STRUKTURINTERVENTIONER

Artikel 4

Komplementaritet, partnerskab, teknisk bistand

1. EF-indsatsen udformes som et supplement til de tilsvarende nationale aktioner eller som et bidrag til disse. Den fastlægges ved et snævert samråd mellem Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de kompetente myndigheder og organer, herunder, inden for rammerne af bestemmelser, der følger af den enkelte medlemsstats institutionelle regler og gældende praksis, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, som medlemsstaten har udpeget på nationalt, regionalt, lokalt eller andet plan, idet disse alle er partnere med et fælles mål. Dette samråd benævnes i det følgende »partnerskab«. Partnerskabet

omfatter forberedelse, finansiering, samt forudgående vurdering, overvågning og efterfølgende evaluering af aktionerne.

Partnerskabet gennemføres på en sådan måde, at hver enkelt partners institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser respekteres.

2. På grundlag af denne forordnings bestemmelser og de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser tager Kommissionen initiativer og træffer gennemførelsesforanstaltninger for at sikre, at EF-indsatsen støtter virkeliggørelsen af de i artikel 1 omhandlede mål og tilfører de nationale initiativer en merværdi.

3. Som led i partnerskabet kan Kommissionen efter de i artikel 3, stk. 4, omhandlede bestemmelser bidrage til forberedelsen, gennemførelsen og tilpasningen af interventionerne ved finansiering af forberedende undersøgelser og teknisk bistand på stedet i forståelse med den pågældende medlemsstat og efter omstændighederne de i stk. 1 omhandlede myndigheder og organer.

4. Fordelingen af arbejdsopgaverne mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forberedelsesfasen fastlægges i artikel 8 til 11a for hvert mål.

Artikel 5

Interventionsformer

1. I forbindelse med de finansielle interventioner fra strukturfondene, EIB og Fællesskabets øvrige eksisterende finansielle instrumenter anvendes der en række forskellige finansieringsformer, der er tilpasset aktionernes art.

2. Hvad angår strukturfondene og FIUF, kan de finansielle interventioner især antage en af følgende former:

- a) medfinansiering af operationelle programmer
- b) medfinansiering af en national støtteordning, herunder refusioner
- c) ydelse af globaltilskud, der normalt forvaltes af en formidler udpeget af medlemsstaten i forståelse med Kommissionen, og som Kommissionen fordele i form af individuelle tilskud til de endelige støttemodtagere
- d) medfinansiering af egnede projekter
- e) støtte til teknisk bistand, herunder foranstaltningerne vedrørende forberedelse, vurdering, overvågning og evaluering af aktionerne samt pilot- og demonstrationsprojekter.

Med undtagelse af de under e) omhandlede interventioner, der iværksættes på Kommissionens initiativ, kan kun interventionsformer, der fastlægges af medlemsstaten eller af de af medlemsstaten udpegede kompetente myndigheder, og som forelægges Kommissionen af medlemsstaten eller af ethvert andet organ, denne måtte udpege med henblik herpå, komme på tale.

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet, kan indføre andre interventionsformer af samme art.

3. De finansielle interventioner fra EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, der sker efter de særlige bestemmelser, som gælder for hver af dem, antager bl.a. en af følgende former:

- individuelle lån, globallån, rammelån eller andre former for medfinansiering af bestemte investeringsprojekter eller -programmer
- medfinansiering af teknisk bistand eller undersøgelser som forberedelse til aktioner
- garantier.

4. EF-støtten omfatter en passende kombination af de i stk. 2 og 3 nævnte tilskuds-, og låneinterventioner, således at de anvendte budgetmidler ved hjælp af eksisterende finansieringsteknik kan få de størst mulige følgevirkninger.

5. Et operationelt program efter stk. 2, litra a), er et sammenhængende hele af flerårige foranstaltninger, og til dets gennemførelse kan der benyttes interventioner fra en eller flere strukturfonde og fra et eller flere af de øvrige eksisterende finansielle instrumenter samt fra EIB.

Når en interventionsform indebærer deltagelse af flere strukturfonde og/eller af flere af de øvrige finansielle instrumenter, kan den gennemføres ved anvendelse af en integreret metode efter regler, der fastsættes i de i artikel 3, stk. 5, omhandlede bestemmelser.

Interventionerne iværksættes på initiativ af medlemsstaterne eller på initiativ af Kommissionen i forståelse med den pågældende medlemsstat.

Artikel 6

Forudgående vurdering, overvågning og efterfølgende evaluering

1. EF-indsatsen overvåges for at sikre, at de indgåede forpligtelser faktisk opfyldes som led i de i Traktatens artikel 130 A og 130 C definerede målsæt-

ninger. Denne overvågning gør det muligt om nødvendigt at omlægge aktionen, i det omfang der måtte opstå behov herfor under gennemførelsen.

Kommissionen underretter med regelmæssige mellemrum Europa-Parlamentet og de i artikel 17 omhandlede udvalg og komitéer om iværksættelsen af aktionerne; Kommissionen forelægger den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, for nævnte udvalg og komitéer.

2. For at vurdere effektiviteten af strukturinterventionerne gøres EF-indsatsen til genstand for forudgående vurdering, overvågning og efterfølgende evaluering med henblik på at bedømme dens virkning sammenholdt med de mål, der er omhandlet i artikel 1, og at analysere dens indvirkning på specifikke strukturproblemer.

3. Reglerne om vurdering, overvågning og evaluering af EF-indsatsen fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser og, for så vidt angår EIB, i dens vedtægter.

Artikel 7

Overensstemmelse kontrol

1. Aktioner, der finansieres af strukturfondene, EIB eller et andet eksisterende finansielt instrument, skal være i overensstemmelse med Traktaterne og med de retsakter, der er udstedt i henhold til disse, samt med Fællesskabets politikker, herunder dem, der vedrører konkurrencereglerne, reglerne for indgåelse af offentlige aftaler og bestemmelserne om miljøbeskyttelse, og med princippet om lige muligheder for mænd og kvinder.

2. Med forbehold af finansforordningens bestemmelser, fastsættes der i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser harmoniserede regler, der tager sigte på at styrke kontrollen med strukturinterventionerne. Disse bestemmelser tilpasses de pågældende finansielle transaktioners egenart. Kontrolprocedurerne vedrørende EIB's transaktioner er fastsat i dens vedtægter.

III. BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE ENKELTE MÅL

Artikel 8

Mål nr. 1

1. De regioner, der er omfattet af mål nr. 1, er regioner på NUTS II-niveau, hvis BNP pr. indbygger på grundlag af tallene for de seneste tre år er lavere end 75 % af EF-gennemsnittet.

Dette mål omfatter også Nordirland, de fem nye tyske delstater, Østberlin, de franske oversøiske departe-

menter, Azorerne, De Kanariske Øer og Madeira samt andre regioner, der har et BNP pr. indbygger i nærheden af de i første afsnit nævnte regioners, og som der er særlig grund til at tage i betragtning under mål nr. 1.

Abruzzerne er berettiget til støtte under mål nr. 1 i perioden 1. januar 1994 til 31. december 1996.

Som følge af et unikt geografisk naboskab og på baggrund af deres regionale BNP på NUTS III-niveau er arrondissementerne Avesnes, Douai og Valenciennes samt områderne Argyll og Bute, Arran, Cumbraes og Western Moray undtagelsesvis ligeledes omfattet af dette mål.

2. En liste over de regioner, der er omfattet af mål nr. 1, findes i bilag I.

3. Listen over regioner gælder i seks år regnet fra den 1. januar 1994. Kommissionen gennemgår listen på ny i god tid inden udløbet af denne frist, for at Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet med kvalificeret flertal kan fastsætte en ny liste, der skal gælde for perioden efter udløbet af den pågældende periode.

4. De berørte medlemsstater forelægger Kommissionen deres regionaludviklingsplaner. Planerne skal omfatte:

- en beskrivelse af den aktuelle situation med hensyn til forskelle og efterslæb i udviklingen, de finansielle midler, der skal anvendes, og de vigtigste resultater af de aktioner, der i den foregående programmeringsperiode er gennemført med EF-strukturstøtte, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringsresultater

- en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, af de valgte hovedfelter for regionaludviklingen og af de specifikke mål, så vidt muligt udtrykt i tal; en vurdering af den forventede virkning, også for beskæftigelsen, af de hertil knyttede aktioner for at sikre, at det socioøkonomiske udbytte på mellemlang sigt står i et rimeligt forhold til de midler, der anvendes

- en vurdering af miljøsituationen i den pågældende region og en evaluering af ovennævnte strategis og aktioners indvirkning på miljøet efter principperne for en bæredygtig udvikling og i overensstemmelse med gældende fællesskabsret; de skridt, der er taget for at involvere de af medlemsstaten udpegede kompetente miljømyndigheder i forberedelsen og iværksættelsen af de aktioner, der indgår i

planen, og for at sikre, at Fællesskabets miljøregler overholdes

- en samlet vejledende finansiel opstilling, der for hvert af de hovedfelter, der er valgt for regionaludviklingen som led i planen, sammenfatter de forventede finansielle midler fra medlemsstaten og fra EF, samt oplysninger om, hvorledes støtten fra fondene, EIB og de øvrige finansielle instrumenter påtænkes anvendt ved gennemførelsen af planen.

Medlemsstaterne kan forelægge en samlet regionaludviklingsplan for alle de af deres regioner, der er medtaget på den i stk. 2 nævnte liste, på betingelse af at denne plan omfatter elementerne i første afsnit.

Medlemsstaterne forelægger endvidere de i artikel 10 omhandlede planer for de pågældende regioner; de elementer, der indgår i disse planer, kan ligeledes indgå i regionaludviklingsplanerne for de pågældende regioner.

5. Kommissionen vurderer de foreslåede planer og de øvrige i stk. 4 omhandlede elementer ud fra deres overensstemmelse med målene i denne forordning og med de bestemmelser og politikker, der er omhandlet i artikel 6 og 7. På grundlag af alle de i stk. 4 omhandlede planer fastlægger Kommissionen inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og i forståelse med den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 17 EF-støtterammen for Fællesskabets strukturinterventioner.

EF-støtterammen omfatter bl.a.:

- målene for udviklingen, så vidt muligt udtrykt i tal, de fremskridt, der skal gøres i den pågældende periode i forhold til den aktuelle situation, og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på EF-interventionen; de nærmere bestemmelser for vurderingen, overvågningen og evalueringen af de påtænkte aktioner
- interventionsformerne
- en vejledende finansieringsplan med angivelse af interventionsbeløb og -kilde
- interventionernes varighed.

EF-støtterammen sikrer samordningen af EF-strukturstøtten til de i artikel 1 omhandlede mål, der kan fremmes i en bestemt region.

EF-støtterammen kan efter omstændighederne på initiativ af medlemsstaten eller på initiativ af Kommissionen i forståelse med medlemsstaten tages op til revision og tilpasses inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab under hensyn til nye relevante oplysninger og til de resultater, der er konstateret under gennemførelsen af de pågældende

aktioner, herunder navnlig resultaterne af overvågningen og evalueringen.

Efter behørigt begrundet anmodning fra den pågældende medlemsstat vedtager Kommissionen særlige EF-støtterammer for en eller flere af de planer, der er omhandlet i stk. 4.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.

7. Programmeringen omfatter også de aktioner under mål nr. 5a, som skal iværksættes i de pågældende regioner, idet der skelnes mellem aktioner vedrørende landbrugsstrukturer og aktioner vedrørende fiskeristrukturer.

Artikel 9

Mål nr. 2

1. De industriområder i tilbagegang, der er omfattet af mål nr. 2, omfatter regioner, grænseregioner eller dele af regioner, herunder beskæftigelsesområder og bysamfund.

2. De i stk. 1 nævnte områder skal med forbehold af stk. 4 udgøre eller indgå i en territorial enhed på NUTS III-niveau, der opfylder hvert af følgende kriterier:

- a) den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent skal ligge over det fællesskabsgennemsnit, der er registreret i de seneste tre år
- b) industribeskæftigelsens procentvise andel af den samlede beskæftigelse skal i ethvert referenceår fra 1975 være lig med eller over EF-gennemsnittet
- c) der skal kunne konstateres et fald i industribeskæftigelsen i forhold til det referenceår, der benyttes under litra b).

Desuden kan Fællesskabets intervention med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 også omfatte:

- naboområder, som opfylder kriterierne i litra a), b) og c), samt områder, som opfylder kriterierne i litra a), b) og c), og som grænser op til en region, der er omfattet af mål nr. 1
- bysamfund med en arbejdsløshedsprocent, der ligger mindst 50 % over EF-gennemsnittet, og hvor der er noteret et betydeligt fald i industribeskæftigelsen
- områder, hvor der inden for de seneste tre år, bl.a. som følge af de industrielle ændringer og udviklingen i produktionssystemerne, har kunnet konstateres, hvor der på det givne tidspunkt kan konstateres, eller hvor der er risiko for, at der vil kunne konstateres betydelige tab af arbejdspladser i industrisektorer af afgørende betydning for områ-

dernes økonomiske udvikling med en alvorlig forværring af arbejdsløsheden i disse områder til følge

- områder, især byområder, som har store problemer med genopretning af nedslidte industriarealer
- andre industri- eller byområder, hvor de socio-økonomiske virkninger af strukturomlægningen inden for fiskerisektoren, målt efter objektive kriterier, gør det berettiget.

Ved anvendelsen af ovennævnte kriterier tager Kommissionen hensyn til den relative indvirkning af situationen i medlemsstaterne i forhold til fællesskabsgennemsnittet, for så vidt angår arbejdsløshedsprocenten, den relative industribeskæftigelse og den industrielle tilbagegang.

Når medlemsstaterne anvender disse kriterier, kan de ligeledes basere sig på specifikke forhold, der påvirker befolkningens reelle aktivitets- eller beskæftigelsesfrekvens.

3. Når denne forordning er trådt i kraft, forelægger de berørte medlemsstater under hensyntagen til EF-oplysningerne om bestemmelserne i stk. 2, på basis af bestemmelserne i nævnte stykke og i betragtning af koncentrationsprincippet Kommissionen forslag til en liste over områder, som de mener bør modtage støtte under mål nr. 2, ligesom de meddeler den alle oplysninger, som kan være til nytte i den forbindelse.

På grundlag af disse elementer og en samlet vurdering af de indsendte forslag fastlægger Kommissionen under hensyntagen til nationale prioriteringer og forhold, i snævert samråd med den berørte medlemsstat og efter proceduren i artikel 17 en første liste for tre år over de i stk. 1 omhandlede områder. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om den fastlagte liste.

4. Ved opstillingen af listen og fastlæggelsen af den i stk. 9 omhandlede EF-støtteramme sørger Kommissionen og medlemsstaterne for, at interventionerne faktisk koncentrerer sig om de områder, der er hårdest ramt, og på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau under hensyn til de berørte områders særlige situation. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger, der kan være af nytte i den forbindelse.

5. Vestberlin kan modtage støtte under dette mål for den første af de treårsperioder, der er omhandlet i stk. 6.

6. Kommissionen tager med regelmæssige mellemrum listen over støtteberettigede områder op til for-

nyet gennemgang i snævert samråd med den berørte medlemsstat. Den støtte, Fællesskabet yder under mål nr. 2 i de forskellige områder, der er nævnt på listen, planlægges og iværksættes imidlertid for tre år ad gangen.

7. Tre år efter, at den i stk. 3 omhandlede liste er trådt i kraft, kan de i stk. 2 fastlagte kriterier ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

8. De berørte medlemsstater forelægger Kommissionen deres regionale og sociale omstillingsplaner. Planerne skal omfatte:

- en beskrivelse af den aktuelle situation, de finansielle midler, der skal anvendes, og de vigtigste resultater af de aktioner, der i den foregående programmeringsperiode er iværksat med EF-struktur støtte, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringsresultater

- en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, og af de valgte hovedfelter for omstillingen i de pågældende områder, idet de påregnede fremskridt så vidt muligt udtrykkes i tal, og en vurdering af den forventede virkning, også for beskæftigelsen, af de hertil knyttede aktioner for at sikre, at det socioøkonomiske udbytte på mellemlang sigt står i et rimeligt forhold til de finansielle midler, der anvendes

- en vurdering af miljøsituationen i det pågældende område og en evaluering af ovennævnte strategis og aktioners indvirkning på miljøet efter principperne for en bæredygtig udvikling og i overensstemmelse med gældende fællesskabsret; de skridt, der er taget for at involvere de af medlemsstaten udpegede kompetente miljømyndigheder i forberedelsen og iværksættelsen af de aktioner, der indgår i planen, og for at sikre, at EF's miljøregler overholdes

- oplysninger om, hvorledes støtten fra fondene, EIB og de øvrige finansielle instrumenter påtænkes anvendt ved gennemførelsen af planen.

9. Kommissionen vurderer de foreslåede planer ud fra deres overensstemmelse med målene i denne forordning og med de bestemmelser og politikker, der er omhandlet i artikel 6 og 7. På grundlag af disse planer fastlægger Kommissionen inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og i forståelse med den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 17 EF-støtterammen for omstilling som led i EF's strukturinterventioner.

EF-støtterammen omfatter bl.a.:

- målene for omstillingen, så vidt muligt udtrykt i tal, de fremskridt, der skal gøres i den pågældende periode i forhold til den aktuelle situation, og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på EF-interventionen; de nærmere bestemmelser for vurderingen, overvågningen og evalueringen af de påtænkte aktioner
- interventionsformerne
- en vejledende finansieringsplan med angivelse af interventionsbeløb og -kilde
- interventionernes varighed.

EF-støtterammen kan efter omstændighederne på initiativ af den pågældende medlemsstat eller på initiativ af Kommissionen i forståelse med medlemsstaten tages op til revision og tilpasses inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab under hensyn til nye relevante oplysninger og til de resultater, der er konstateret under gennemførelsen af de pågældende aktioner, herunder navnlig resultaterne af overvågningen og evalueringen.

10. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.

Artikel 10

Mål nr. 3 og 4

1. Mål nr. 3

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen planer for aktioner til bekæmpelse af langtidsledighed og til fremme af den erhvervsmæssige integrering af unge og af personer, der er udsat for udelukkelse fra arbejdsmarkedet (mål nr. 3).

Planerne skal omfatte:

- en beskrivelse af den aktuelle situation, de finansielle midler, der skal anvendes, og de vigtigste resultater af de aktioner, der i den foregående programmeringsperiode er iværksat med EF-strukturstøtte, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringresultater
- en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, og af de hovedfelter, der er valgt for virkeliggørelsen af mål nr. 3, idet de påregnede fremskridt så vidt muligt udtrykkes i tal; en vurdering af den forventede virkning, også for beskæftigelsen, af de hertil knyttede aktioner for at sikre, at det socioøkonomiske udbytte på mellemlang sigt står i et rimeligt forhold til de finansielle midler, der anvendes
- oplysninger om, hvorledes støtten fra ESF, efter omstændighederne kombineret med interventioner

fra andre af Fællesskabets eksisterende finansielle instrumenter, påtænkes anvendt ved gennemførelsen af planen.

Kommissionen fastlægger inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og i forståelse med den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 17 for hver medlemsstat og for de forskellige planer, der forelægges den, EF-støtterammen for virkeliggørelse af mål nr. 3.

2. Mål nr. 4

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen planer for aktioner, der skal gøre det lettere for arbejdstagerne (m/k) at tilpasse sig de industrielle ændringer og udviklingen i produktionssystemerne (mål nr. 4).

Planerne skal omfatte:

- en beskrivelse af den aktuelle situation og af den forventede beskæftigelses- og erhvervsudvikling med vægt på behovet for erhvervsuddannelse og omskoling, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringresultater
- en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, og af de hovedfelter, der er valgt for virkeliggørelsen af mål nr. 4, idet de påregnede fremskridt så vidt muligt udtrykkes i tal, og en vurdering af den forventede virkning, også for beskæftigelsen, af de hertil knyttede aktioner for at sikre, at det socioøkonomiske udbytte på mellemlang sigt står i et rimeligt forhold til de finansielle midler, der anvendes
- oplysning om, hvilke skridt der er taget for at involvere de af medlemsstaten udpegede kompetente myndigheder og organer på de relevante niveauer i forberedelsen og iværksættelsen af de aktioner, der indgår i planen
- oplysning om, hvorledes støtten fra ESF, efter omstændighederne kombineret med interventioner fra EIB eller andre af Fællesskabets eksisterende finansielle instrumenter, påtænkes anvendt ved gennemførelsen af planen.

Kommissionen fastlægger inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og i forståelse med den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 17 for hver medlemsstat og for de forskellige planer, der forelægges den, EF-støtterammen for virkeliggørelse af mål nr. 4.

3. Fælles bestemmelser

3.1. I planerne skal der skelnes mellem oplysninger om regioner, der er omfattet af mål nr. 1, og

oplysninger om det øvrige område. Oplysningerne vedrørende regioner under mål nr. 1 kan ligeledes indgå i de i artikel 8, stk. 4, omhandlede regionaludviklingsplaner.

3.2. Medlemsstaternes forelæggelse af planer under mål nr. 3 og 4 kan ligeledes baseres på specifikke forhold, der påvirker befolkningens reelle erhvervsfrekvens.

3.3. Kommissionen vurderer de foreslåede planer ud fra deres overensstemmelse med målene i denne forordning og med de bestemmelser og politikker, der er omhandlet i artikel 6 og 7. Den fastlægger EF-støtterammerne i forståelse med den pågældende medlemsstat.

Den enkelte EF-støtteramme omfatter bl.a.:

- de opstillede mål, så vidt muligt udtrykt i tal, de fremskridt, der skal gøres i den pågældende periode i forhold til den aktuelle situation, og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på EF-interventionen; de nærmere bestemmelser for vurderingen, overvågningen og evalueringen af de påtænkte aktioner
- interventionsformerne
- en vejledende finansieringsplan med angivelse af interventionsbeløb og -kilde
- interventionernes varighed.

EF-støtterammen kan efter omstændighederne på initiativ af medlemsstaten eller på initiativ af Kommissionen i forståelse med medlemsstaten tages op til revision og tilpasses i forbindelse med det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og under hensyn til nye relevante oplysninger og til de resultater, der er konstateret under gennemførelsen af de pågældende aktioner, herunder navnlig resultaterne af overvågningen og evalueringen.

3.4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.

Artikel 11

Mål nr. 5a

Bestemmelserne vedrørende gennemførelse af aktioner i forbindelse med tilpasningen af landbrugsstrukturerne og fiskeristrukturerne (mål nr. 5a) fastlægges i

forbindelse med de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.

Artikel 11a

Mål nr. 5b

1. De landdistrikter uden for regionerne under mål nr. 1, hvor der kan gennemføres en EF-intervention under mål nr. 5b, er distrikter, der er præget af et lavt socioøkonomisk udviklingsniveau vurderet på grundlag af BNP pr. indbygger, og som desuden opfylder mindst to af følgende tre kriterier:

- a) landbrugsbeskæftigelsen skal udgøre en betydelig andel af den samlede beskæftigelse
- b) landbrugsindkomstniveauet skal være lavt, målt bl.a. i landbrugsværditilvækst pr. landbrugsarbejdsenhed
- c) der skal være en ringe befolkningstæthed og/eller en tendens til omfattende affolkning.

Ved vurderingen af, hvilke distrikter der er støtteberettigede ifølge disse kriterier, tages der hensyn til socioøkonomiske parametre, der viser, hvor alvorlig den generelle situation er i de pågældende distrikter, og tendensen i udviklingen.

2. Fællesskabsinterventionen kan desuden udvides til også at omfatte andre landdistrikter uden for regioner under mål nr. 1, der er præget af et lavt socioøkonomisk udviklingsniveau, såfremt de opfylder et eller flere af følgende kriterier:

- distrikternes eller øernes perifere beliggenhed i forhold til de store centre for Fællesskabets økonomiske og handelsmæssige aktivitet
- distriktets følsomhed over for udviklingen i landbrugssektoren, specielt i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, vurderet på grundlag af udviklingen i landbrugsindkomsterne og den procentdel, den erhvervsaktive landbrugsbefolkning udgør
- landbrugsbedriftenes struktur og den erhvervsaktive landbrugsbefolkningens aldersstruktur
- det pres, der udøves på miljøet og landskabet
- distrikternes beliggenhed i bjergområder eller i ugunstigt stillede områder, jf. artikel 3 i direktiv 75/268/EØF (*)
- de socioøkonomiske virkninger for distriktet af strukturomlægningen inden for fiskerisektoren, målt på grundlag af objektive kriterier.

3. Når denne forordning er trådt i kraft, forelægger de berørte medlemsstater under hensyntagen til EF-oplysningerne om bestemmelserne i stk. 1 og 2, på basis af bestemmelserne i nævnte stykker og i betragtning af koncentrationsprincippet Kommissionens forslag til en liste over distrikter, som de mener bør modtage støtte under mål nr. 5b, ligesom de meddeler den alle oplysninger, som kan være til nytte i den forbindelse.

På grundlag af disse elementer og en samlet vurdering af de indsendte forslag fastlægger Kommissionen i snævert samråd med den berørte medlemsstat og efter proceduren i artikel 17 listen over støtteberettigede distrikter. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om den fastlagte liste.

4. Ved udvælgelsen af landdistrikterne og under programmeringen af fondens interventioner påser Kommissionen og medlemsstaterne, at interventionerne faktisk koncentrerer om de landdistrikter, der har de største udviklingsproblemer. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle oplysninger, der kan være den til nytte i den forbindelse.

5. De berørte medlemsstater forelægger Kommissionen udviklingsplanerne for landdistrikterne. Planerne skal omfatte:

- en beskrivelse af den aktuelle situation, de finansielle midler, der skal anvendes, og de vigtigste resultater af de aktioner, der i den foregående programmeringsperiode er iværksat med EF-strukturstøtte, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringsresultater
- en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, og af de valgte hovedfelter for udviklingen af de pågældende landdistrikter, idet de påregnede fremskridt så vidt muligt udtrykkes i tal, og en vurdering af den forventede virkning, også for beskæftigelsen, af de hertil knyttede aktioner for at sikre, at det socio-økonomiske udbytte på mellemlang sigt står i et rimeligt forhold til de midler, der anvendes
- en vurdering af miljøsituationen i den pågældende region og en evaluering af ovennævnte strategis og aktioners indvirkning på miljøet i overensstemmelse med principperne for en bæredygtig udvikling og i overensstemmelse med gældende fællesskabsret; de skridt, der er taget for at involvere de af medlemsstaten udpegede kompetente miljømyndigheder i forberedelsen og iværksættelsen af de aktioner, der indgår i planerne, og for at sikre, at Fællesskabets miljøregler overholdes

— oplysninger om, hvorledes støtten fra fondene, EIB og de øvrige finansielle instrumenter påtænkes anvendt ved gennemførelsen af planerne

— den eventuelle sammenhæng med følgerne af reformen af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik.

6. Kommissionen vurderer de foreslåede planer ud fra deres overensstemmelse med målene i denne forordning og med de bestemmelser og politikker, der er omhandlet i artikel 6 og 7. På grundlag af disse planer fastlægger Kommissionen inden for rammerne af det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og i forståelse med den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 17 EF-støtterammen for udvikling af landdistrikterne som led i EF's strukturinterventioner.

EF-støtterammen omfatter bl.a.:

- målene for udviklingen af landdistrikterne, så vidt muligt udtrykt i tal, de fremskridt, der skal gøres i den pågældende periode i forhold til den aktuelle situation, og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på EF-interventionen; de nærmere bestemmelser for vurderingen, overvågningen og evalueringen af de påtænkte aktioner
- interventionsformerne
- en vejledende finansieringsplan med angivelse af interventionsbeløb og -kilde
- interventionernes varighed.

EF-støtterammen kan efter omstændighederne på initiativ af den pågældende medlemsstat eller på initiativ af Kommissionen i forståelse med medlemsstaten tages op til revision og tilpasses i forbindelse med det i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnerskab og under hensyn til nye relevante oplysninger og til de resultater, der er konstateret under gennemførelsen af de pågældende aktioner, herunder navnlig resultaterne af overvågningen og evalueringen.

I EF-støtterammerne for mål nr. 5b kan der til orientering anføres oplysninger om aktioner vedrørende tilpasning af landbrugsstrukturerne, der henhører under mål nr. 5a, og som iværksættes i distrikter, der er omfattet af mål nr. 5b.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.

(*) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 82/768/EØF (EFT nr. L 327 af 24. 11. 1982, s. 19).

IV. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 12

Midler og koncentration

1. De midler, som strukturfondene og FIUF kan indgå forpligtelse for, beløber sig til 141 471 mio. ECU i 1992-priser for perioden 1994 til 1999.

Den årlige fordeling af midlerne fremgår af bilag II.

2. Budgetmidlerne søges i videst mulig udstrækning koncentreret om de tilbagestående regioner, som er omfattet af mål nr. 1.

De midler, der kan indgås forpligtelse for til disse regioner, beløber sig til 96 346 mio. ECU i 1992-priser for perioden 1994 til 1999.

Den årlige fordeling af midlerne fremgår af bilag II.

Alle aktioner i forbindelse med mål nr. 1 til 5, der gennemføres i de regioner, der er omfattet af mål nr. 1, medregnes herunder.

3. For de fire medlemsstater, der er omfattet af det finansielle samhørighedsinstrument, skal forhøjelsen af strukturfondenes forpligtelsesbevillinger muliggøre en fordobling, målt i faste priser, at forpligtelserne vedrørende mål nr. 1 og det finansielle samhørighedsinstrument fra 1992 til 1999.

4. Kommissionen fastsætter efter en gennemsigtig fremgangsmåde, hvordan strukturfondenes forpligtelsesbevillinger fordeles på de enkelte medlemsstater og på hvert af målene nr. 1 til 4 og 5b, som hidtil under fuld hensyntagen til følgende objektive kriterier: de enkelte landes og regioners velstand, regionernes befolkningstal, og hvor forholdsvis alvorlige de strukturelle problemer er, herunder arbejdsløshedens omfang og, for så vidt angår de relevante mål, behovet for udvikling af landdistrikterne. Der skal ske en passende vægtning af disse kriterier, når støtten skal tildeles.

Desuden foretages for mål nr. 5a i regioner uden for mål nr. 1 en tildeling, der hovedsagelig baseres på kontinuitet i forbindelse med udnyttelsesgraden af midlerne i den seneste programmeringsperiode og på de specifikke strukturbehov inden for landbrug og fiskeri.

5. I den i stk. 1 omhandlede periode anvendes 9 % af strukturfondenes forpligtelsesbevillinger til finansiering af interventioner, der iværksættes på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 5, stk. 5.

6. I forbindelse med opførelsen på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget tilpasses de i stk. 1 og 2 og i bilag II omhandlede beløb efter prisudviklingen i Fællesskabet inden den årlige budgetbehandling.

Artikel 13

Graduering af interventionssatserne

1. Fællesskabets medfinansiering af aktionerne gradueres efter følgende kriterier:

- omfanget af de særlige problemer, navnlig af regional eller social art, som aktionerne tager sigte på
- den pågældende medlemsstats økonomiske formåen under hensyn til dens relative velstand og nødvendigheden af at undgå overdrevent store forhøjelser af budgetudgifterne
- aktionernes særlige interesse ud fra et fællesskabssynspunkt
- aktionernes særlige interesse ud fra et regionalt og nationalt synspunkt
- de særlige træk ved de pågældende aktionstyper.

2. Ved denne graduering tages der hensyn til den i artikel 5, stk. 4, omhandlede kombination af tilskud og lån.

3. For EF-støtte, der gennem fondene og FIUF ydes til de i artikel 1 nævnte forskellige mål, gælder følgende grænser:

- højst 75 % af de samlede omkostninger og som regel mindst 50 % af de offentlige udgifter for foranstaltninger i de regioner, der er berettiget til støtte under mål nr. 1. Hvis disse regioner ligger i en medlemsstat, der samtidig er omfattet af det finansielle samhørighedsinstrument, kan EF-medfinansieringen i særlige, behørigt begrundede tilfælde udgøre op til 80 % af de samlede omkostninger og op til 85 % af de samlede omkostninger for regionerne i Fællesskabets yderste periferi samt for de afsides beliggende græske øer, som har ulemper på grund af afstanden
- højst 50 % af de samlede omkostninger og som regel mindst 25 % af de offentlige udgifter for foranstaltninger i de øvrige regioner.

De i første afsnit nævnte mindstestøttesatser gælder ikke for indtægtskabende investeringer.

4. Forberedende undersøgelser og teknisk bistand, der iværksættes på Kommissionens initiativ, kan i særlige, behørigt begrundede tilfælde finansieres af Fællesskabet med 100 % af de samlede omkostninger.

5. De nærmere regler for iværksættelsen af denne artikels bestemmelser, herunder vedrørende offentlig deltagelse i de pågældende aktioner, samt de satser, der gælder for indtægtskabende investeringer, fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.

V. ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 14

Kumulation og overlapning

1. En individuel foranstaltning eller aktion kan for en given periode kun modtage støtte fra én strukturfond eller fra FIUF ad gangen.
2. En individuel foranstaltning eller aktion kan kun modtage støtte fra en strukturfond eller et andet finansielt instrument til ét af de i artikel 1 nævnte mål ad gangen, medmindre der fastsættes undtagelser i de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser.
3. Et givet område kan kun være støtteberettiget under ét af målene nr. 1, 2 eller 5b.

Artikel 15

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke gennemførelsen af de flerårige aktioner, herunder tilpasning af EF-støtterammer og interventionsformer, som Rådet eller Kommissionen har godkendt på grundlag af de strukturfundsbestemmelser, der var gældende før denne forordnings ikrafttræden.
2. Er ansøgninger om støtte fra strukturfondene til aktioner indgivet efter de bestemmelser, der var gældende før denne forordnings ikrafttræden, behandles og godkendes de af Kommissionen på grundlag af nævnte bestemmelser.
3. I de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede bestemmelser fastsættes de særlige overgangsbestemmelser for anvendelsen af denne artikel, herunder bestemmelser, der sikrer, at støtten til medlemsstaterne videreføres, indtil der er opstillet planer og operationelle programmer efter den nye ordning, og at ydelsen af støtte til projekter, for hvilke der er truffet beslutning

om ydelse af støtte inden den 1. januar 1989, kan afsluttes endeligt senest den 30. september 1995.

Artikel 16

Rapporter

Inden for rammerne af Traktatens artikel 130 A og 130 B forelægger Kommissionen inden den 1. november hvert år Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af denne forordning i det foregående år.

Kommissionen redegør i denne rapport specielt for de fremskridt, der er sket med hensyn til virkeliggørelsen af de i artikel 1 nævnte mål og til koncentrationen af interventionerne som omhandlet i artikel 12.

Kommissionen forelægger hvert tredje år Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en beretning om, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at skabe økonomisk og social samhørighed, og hvilket bidrag fondene, FIUF, det finansielle samhørighedsinstrument, EIB og de øvrige finansielle instrumenter har ydet dertil. Sammen med denne beretning forelægges efter omstændighederne relevante forslag til Fællesskabets aktioner og politikker vedrørende den økonomiske og sociale samhørighed. Den første beretning udarbejdes senest den 31. december 1996.

Artikel 17

Udvalg

1. Ved iværksættelsen af denne forordning bistås Kommissionen af fire udvalg og komitéer, hvorunder sorterer henholdsvis:

- mål nr. 1 og 2:
rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne
- mål nr. 3 og 4:
udvalg i medfør af Traktatens artikel 124
- mål nr. 5a:
 - forvaltningskomité bestående af repræsentanter for medlemsstaterne (tilpasning af landbrugsstrukturen)
 - forvaltningskomité bestående af repræsentanter for medlemsstaterne (tilpasning af fiskeristrukturerne)
- mål nr. 5b:
den forvaltningskomité, der er nævnt for mål nr. 5a, første underled.

2. Ved iværksættelsen af interventioner på Kommissionens initiativ efter artikel 5, stk. 5, sidste afsnit,

bistås Kommissionen af en forvaltningskomité, der består af repræsentanter for medlemsstaterne.

3. Reglerne om, hvorledes de i stk. 1 nævnte udvalg og komitéer skal fungere, samt foranstaltningerne vedrørende deres opgaver i forbindelse med forvaltningen af fondene, fastsættes i de i artikel 3, stk. 4 og 5, og artikel 3a, stk. 2, sidste afsnit, omhandlede bestemmelser.

VI. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18

Gennemførelse

Det påhviler Kommissionen at gennemføre denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1993.

Artikel 19

Revisionsklausul

På forslag af Kommissionen tager Rådet denne forordning op til revision inden den 31. december 1999.

Rådet træffer afgørelse om dette forslag efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 130 D.«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

W. CLAES

Formand

BILAG I**Regioner omfattet af mål nr. 1**

BELGIEN:	Hainaut
TYSKLAND:	Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Ost-Berlin, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
GRÆKENLAND:	Hele landet
SPANIEN:	Andalucía, Asturias, Cantabria, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Ceuta y Melilla, Comunidad Valenciana, Extremadura, Galicia, Islas Canarias, Murcia
FRANKRIG:	Départements français d'outre-mer (DOM), Corse, arrondissements d'Avesnes, de Douai et de Valenciennes
IRLAND:	Hele landet
ITALIEN:	Abruzzi (1994, 1995 og 1996), Basilicata, Calabria, Campania, Molise, Puglia, Sardegna, Sicilia
NEDERLANDENE:	Flevoland
PORTUGAL:	Hele landet
DET FORENEDE KONGERIGE:	Highlands and Islands Enterprise area, Merseyside, Northern Ireland

BILAG II**Forpligtelsesbevillinger for perioden 1994—1999***(mio. ECU i 1992-priser)*

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	1994—1999
Strukturfondene og FIUF	20 135	21 480	22 740	24 026	25 690	27 400	141 471
heraf regioner under mål nr. 1	13 220	14 300	15 330	16 396	17 820	19 280	96 346